

Tuhansien tarinoiden urtsu

Pyysimme muistoja Pyynikin urheilukentästä, ja saimme niitä runsaasti. ”Urtsu” on tamperelaisille paikka yleisurheilulle, jalkapallolle, jännittäville livahduksille aidan yli tai ali ja rusettiluistelulle.

STINA ALAPIRTTI TEKSTI

Perheemme yhteinen muisto Pyynikin urheilukentästä on edesmenneiden isän ja äidin kertoma: 15.9.1947 oli isäni **Sakari Lammi** juoksijana yleisurheilukisoissa, jotka järjestettiin Pyynikin kentällä. Äitini oli Marian synnytyslaitoksella synnyttämässä veljeäni. Siihen aikaan eivät isät olleet mukana synnytyksessä. Isä kilpaili ja omien juoksujensa välillä pääsi katsomassa vaimoaan ja esikoispoikaansa synnytyslaitokselle.

1950-luvulla veljeni muisteli talvisin järjestettyjä numeroluisteluja. Keskikenttä oli varattu numeroluisteluun ja juoksuradat pikaluistelijoille. Pikaluisteluradan yli oli rakennettu silta, josta numeroluisteluun menijät kulkivat. Kentällä soi musiikki ja nuoret luistelivat kuka pariaan etsien kuka muuten vain illasta nauttien.”

IRIS VUORENMAA

Vuonna 1942 sain kaunoluistimet ja siirryin Lassilta urtsulle, niin kuin ainakin me amurilaiset sanoimme. Musiikki alkoi muistaakseni kello 18 reippaalla marssilla *Vanhat toverit*. Luistelusuunta oli ympäri vastapäivään, samoin puuaidoilla reunasta erotetuilla pikaluistelijoiden radalla.

Kentän toisessa päässä oli erotettu alue kaunoluistelijaille. Kateutta herättivät tietenkin jonkun äidin ompelema samettinen kellopuku ja valkoiset villadamaskit. Ilta kului nopeasti ja valomerkki tuli ennen yhdeksää. Sitä ennen oli saattanut löytyä joku ihailijakin, joka lupautui kantamaan luistimia kotimatalla!

Niiden vuosien tärkein joululahjatoive oli lupakortti urtsulle. Joulupukki löysi sen Outinen & Lehmusvirran urheilukaupasta. Se iltaisin kaulaan narussa. Numeroilat olivat jänskiä. Kerran pikkuinen pojannappula löysi minusta parin ja saimme kumpikin lakupötkön!

Pelottavin lapsuuden kokemukseni liittyy myös urtsuun. Eräänä iltana tuli ilma-

hälytys. Pillien soidessa lähin turvapaikka oli setäni koti Pyynikintorin laidalla. Sinne siis! Vaara ohi -merkillä lähdin juoksemaan Amurin halki, mutta pommikoneet palasivat. Viimein pääsin kotitalon pommisuojaan ja seuraavana iltana ei baanalle lähdetty!

Pieniä jääjuhliakin pidettiin, mutta 11.1.1945 oli oikein ’mannermaisena’ tyyliiseksi mainostettu juhla. Ohjelmaa esittivät **Ansa Ikonen, Tauno Palo ja Joel Rinne**, orkesterina 13-miehininen Vivo ja **Olavi Virta**.

Ainoat urtsuun liittyvät kevät- ja syksytapahtumat olivat Ilves-Kissojen mestaruussarjan jalkapallopelit, jolloin olin kentän laidalla kannustamassa.”

LEENA RAUHALA

Keväällä vuonna 1966 pidettiin Pyynikin urheilukentällä Hämeen piirin karsinnat joukkueiden valitsemiseksi poikien sukula- viestikisaan Helsingin Suurkisoihin. Luopioisten Lujasta 11-vuotiaitten poikien karsintaan osallistui neljä poikaa: **Matti Ahonen, Timo Tähtänen, Olli Vilppula** ja allekirjoittanut **Risto Wallenius**.

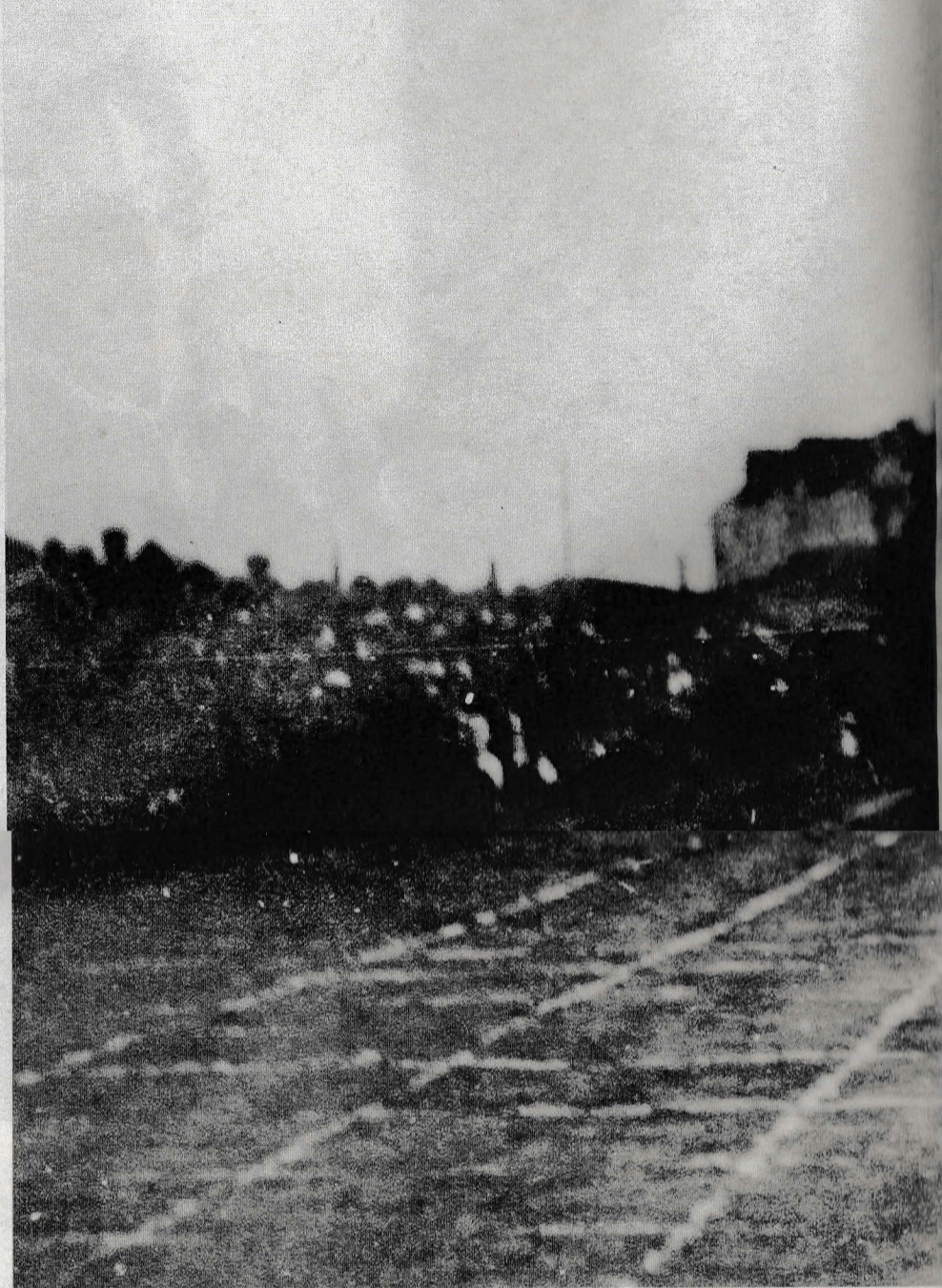
Me kaikki onnistuimme hyvin karsintajuoksussa ja pääsimme edustamaan Hämeen piiriä Helsinkiin, kuten myös **Olli Käenniemi** 13-vuotiaissa pojissa.

Luopioisten tuolloinen urheiluohjaaja **Mauri Rautiainen** ystävällisesti kyyditti meidät viisi poikaa Simca-merkkisellä autollaan Luopioisista Pyynikin kentän karsintoihin. Rautiainen itse oli tuohon aikaan Hämeen alueen parhaita kiekonheittäjiä.

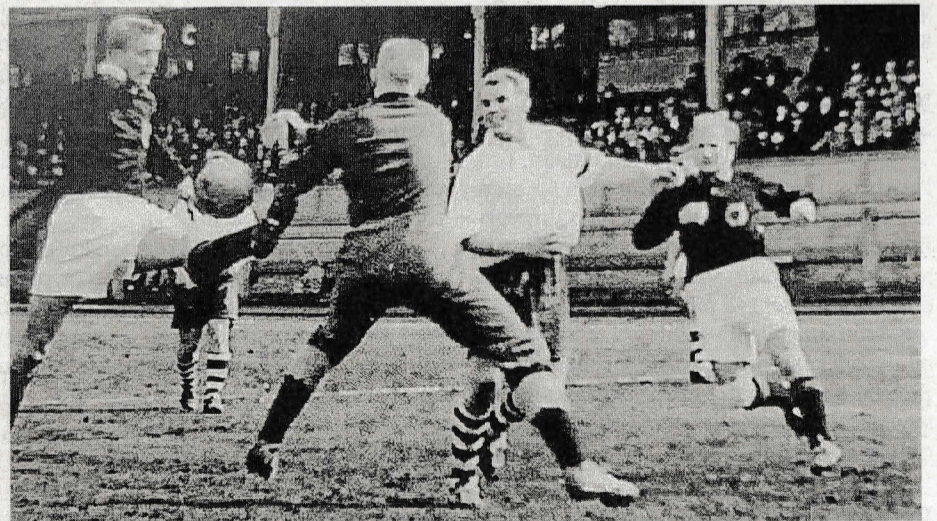
Sukkulaviestin loppukilpailut suoritettiin piireittäin osana Suurkisoja Helsingin olympiastadionin nurmikentällä. Voiton ja Suomen mestaruuden saavutti Hämeen piirin joukkueemme, me neljä luopioislaista poikaa siinä mukana.

Pyynikin urheilukentän karsintajuoksut ja Helsingin olympiastadionin finaalit oli-

SAMULI TALA lähetti kuvan isoisoisästään Sameli Talasta, joka oli 1910–1920-luvun tähtijuoksijoita. Kuva on perimätiedon mukaan vuoden 1917 kilpailusta Pyynikin kentältä.

RISTO HANNULAN KOTIALBUMI

RISTO HANNULAN kuvia vuoden 1961 TaPa-Kiffen-ottelusta, jossa hän sai potkun päähänsä.

”Hetken kuluttua koppiin tuli pieni tyttö ilmoittaen, että teidän setä kuoli. Vaimoni pisti lippukopin kiinni ja lähti sairaalaan. Voimissa oltiin.”

RISTO HANNULA